

[Inger Gautier Schmit.]

et Resultat, ikke blot at faa nedsat et Udvalg, som i Aarevis kan tale om Tingene uden at naa til et Resultat. Jeg skal blot minde ærede Medlemmer om Udvalget af 1904—07, hvis Resultat har været ganske overordentlig ringe, og jeg skal minde om Skolekommissionen, som sad i Aarevis og kostede en umaadelig Mængde Penge, men hvis væsentligste Resultat vist kan siges at have været det, at Skolespørgsmaalet er blevet et Splittelsens Tegn mere end nogen Sinde.

Mit Parti ønsker ikke at lægge Hindringer i Vejen for Lovforslaget ved at foreslaa Udvalg. Sagen har været gennemdrøftet til Bunds, og vi finder derfor ikke Anledning til paa ny at tage en Drøftelse op i et Udvalg. Venstre havde ønsket Ro om Kirkelovene af 1922, men de to Partier, som ønsker Udvalg nedsat, har ikke villet dette, de har ønsket at gaa Ændringernes uvise Vej, ud fra et diametralt modsat Program og Maal. Vi beklager dette, men dersom der findes et Flertal i Rigsdagen for Lovforslaget, agter vi ikke at modsætte os det, men vi kan — paa enkelte Medlemmer nær — ud fra vor hele principielle Opfattelse af dette Spørgsmaal ikke give Lovforslaget vor Stemme.

Dahl: Den ærede Ordfører for Venstre (Inger Gautier Schmit) gav en Udsigt over det foreliggende Lovforslags Historie, og jeg kan derfor spare mig dette; kun skal jeg tilføje, at Udsigten ikke var helt udtømmende, idet den glemte den første Begyndelse.

Den første Begyndelse til dette Forslag ligger ved Behandlingen i Folketinget af Kirkelovene af 1922. Da disse Kirkelove paa meget vigtige Punkter tilsigtede Nyordninger, som Socialdemokratiet ikke kunde være med til, stillede mit Parti ved Forslagenes anden Behandling i Folketinget en Dagsorden, hvori man opfordrede den daværende Minister til at nedsætte et kirkeligt-politisk Udvalg til at overveje Forholdet imellem Staten og Folkekirken, derunder ogsaa Spørgsmaalet om en fuldstændig Adskillelse. Det var Begyndelsen til det Forslag, vi nu behandler. I denne første Begyndelse fik Forslaget kun Socialdemokratiets Tilslutning; baade de Konservative og

de to andre Partier stemte imod. Det var os derfor en Glæde, at Forslaget, da vi, efter at den socialdemokratiske Regering var tiltraadt, fremsatte det som Lovforslag, fik en ubetinget Tilslutning fra det konservative Folkeparti, og vor Stilling til Forslaget nu er ganske den samme, som den tidligere har været.

Naar vi ikke har fremsat Forslaget i Aar, skyldes det, at vi — efter den Afstemning, der fandt Sted i Fjor her i dette høje Ting, hvor en rent tilfældig Omstændighed bevirkede, at det ikke blev vedtaget — vilde afvente de Valg, som skal finde Sted for den ene Halvdel af Landstingets Vedkommende i September 1928. Efter den Forskydning indenfor de politiske Partier, som har fundet Sted, efter at der sidst var Valg i de Kredse, hvori der nu atter skal være Valg, har vi god Grund til at vente, at de Partier, som er for Forslaget, vil faa Fremgang, saaledes at dets Vedtagelse kan være sikret, naar det fremsættes i dette høje Ting efter Valget. Jeg forstaar imidlertid godt, at man fra konservativ Side har set saadan paa det, at det ogsaa kunde være betimeligt at fremsætte Lovforslaget nu. Dels er jo — saaledes som ogsaa den ærede Forslagsstiller gjorde opmærksom paa i sin Forelæggelsestale — Forslagets Venner i stadig Tiltagen ude i Befolkningen, dels er der kommet et nyt Ministerium til Roret; man kunde dog tænke sig, at Venstre saa lidt anderledes paa Forslaget, naar det fremkom under et Venstreministerium, end naar det fremkom under et socialdemokratisk Ministerium. Der var i hvert Fald i de Udtalelser, som den ærede Ordfører for Venstre fremsatte under Forslagets Behandling i Fjor, nogle Ord, som kunde pege i den Retning, idet hun, saa vidt jeg erindrer, gjorde opmærksom paa, at saadanne kirkelige Overvejelser, som Udvalget skulde foretage, vilde man ikke gaa ind i under socialdemokratisk Ledelse; vel havde den socialdemokratiske Regering været saa hensynsfuld overfor det kirkelige Arbejde, at den vilde lade de kirkelige Arbejdsorganisationer vælge nogle Medlemmer, men Kirkeministeren havde ved Lovforslaget forbeholdt sig selv at vælge 5 Medlemmer, og disse 5 Medlemmer kunde jo saa opveje de Medlemmer, som de kirkelige Organisationer skulde vælge, og det var det, man var be-